

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9CoE/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419202860
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6419202860.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzúrikovej vo veci nariadenia výkonu rozhodnutia týkajúceho sa maloletého: R. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, dieťa matky: T. A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A., R. XX a otca: T. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. nad U., Ul. J. XXX/XX, zastúpený splnomocnenou advokátkou JUDr. Janou Šáľkovou ml., so sídlom 966 81 Žarnovica, Bystrická 101, o návrhu matky maloletého dieťaťa na výkon rozhodnutia, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom číslo konania 9Em/1/2019-42 zo dňa 10.12.2019, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9Em/1/2019-42 zo dňa 10.12.2019 **p o t v r d**
z u j e .

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh matky na výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/2/2015-38 zo dňa 25.06.2015 v časti úpravy styku matky s maloletým R. Q., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „maloletý“ alebo „dieťa“).

1.1. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia konštatoval, že matka maloletého svoj návrh odôvodnila tým, že otec právoplatné rozhodnutie súdu nerešpektuje a dobrovoľne sa nepodrobuje jeho plneniu a to dieťa na styk s matkou riadne pripraviť a styk matky s dieťaťom umožniť. Súd konštatoval, že otec na výzvu súdu uviedol, že matka je tá, ktorá nedodríava výkon súdneho rozhodnutia. Matka sa reálne so synom stretla začiatkom roka 2015 a viac o stretnutie nemala záujem a súdnym rozhodnutím priznané právo stretávať sa s maloletým nevyužíva. Maloletý matku reálne nevidel 4,5 roka, aktuálne s ňou kontakt odmieta. V mesiaci september 2019 prejavila niekoľkokrát záujem na osobnom stretnutí so synom, s čím otec maloletého súhlasil, no nakoniec matka ani raz neprišla a preto podľa otca maloletého návrh matky na výkon rozhodnutia je v celom rozsahu neopodstatnený.

1.2. Súd prvej inštancie mal pred rozhodnutím k dispozícii aj stanovisko a správu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom (ďalej len „ÚPSVaR“ alebo „kolízny opatrovník“), či sa otec maloletého podrobuje respektíve nepodrobuje vykonateľnému rozhodnutiu súdu č. k. 6P/2/2015-38 z dňa 25.06.2015. Podľa správy kolízneho opatrovníka otec v rozhovore uviedol, že matka maloletého R. nevidela 4 a pol roka, zaujímala sa o neho prostredníctvom telefonického rozhovoru asi jedenkrát za štyri mesiace. Maloletý nechce komunikovať s matkou. Posledný styk matky s maloletým bol v januári 2015. Matka mala dohodnuté termíny stretnutí so synom, na ktoré sa nedostavila bez udania dôvodu. Otec uviedol, že matka neplatila na dieťa výživné. Od roku 2016 otec maloletého pripravoval na styk s matkou pravidelne, ale matka zakaždým neprišla. Od mesiaca august 2019 sa matka začala na

syna informovať asi jedenkrát do mesiaca. Kolízny opatrovník uviedol aj stanovisko maloletého dieťaťa, ktoré uviedlo, že s matkou sa nestretáva a nechce sa stretnúť, hoci otec chce, aby si písal, resp. volal s matkou. Uviedol, že matku si pamätá len po hlase, nepozná jej tvár, nakoľko ho matka nenavštívila za posledné roky ani raz. Podľa správy, z výpovede maloletého vyplynulo, že medzi maloletým a matkou došlo k ochladeniu citových väzieb. V záujme maloletého je, aby bol jeho vzťah s matkou obnovený.

1.3. Ďalej v odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie konštatoval, že dôkladne preskúmal návrh matky maloletého dieťaťa a rozhodnutie č. k. 8P/167/2010-84 zo dňa 04.03.2011, kde súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej maloletého R. Q., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti otca T. Q., nar. XX.XX.XXXX a rozhodnutie č. k. 6P/2/2015-38 z dňa 25.06.2015, kde okresný súd rozhodol tak, že matka maloletého je oprávnená sa stretávať s maloletým R. Q., nar. XX.XX.XXXX každú párnú sobotu v kalendárnom mesiaci od 10.00 hod do 15.00 hod za prítomnosti otca v mieste bydliska maloletého a každú párnú nedeľu v kalendárnom mesiaci od 10.00 hod do 15.00 hod za prítomnosti otca v mieste jeho bydliska. Otca maloletého zaviazal povinnosťou maloletého na styk s matkou riadne pripraviť a styk matke s dieťaťom umožniť. Súd konanie otca na základe zistených skutočností nepovažoval za porušenie respektíve nerešpektovanie súdneho rozhodnutia č. k. 6P/2/2015-38 z dňa 25.06.2015, práve naopak matka maloletého sama porušuje vyššie uvedené súdne rozhodnutie. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol o zamietnutí návrhu matky maloletého na výkon rozhodnutia.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala matka maloletého dieťaťa v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uznesenie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, nedôvodné, arbitrárne a nezákonné. Podľa jej názoru je odôvodnenie uznesenia po obsahovej stránke nedostatočné a nepreskúmateľné. Súd podľa jej názoru rozhodol bez dostatočnej argumentácie a odôvodnenia pri hodnotení dôkazov a tvrdení účastníkov konania. V následnom texte odvolania matka citovala z odôvodnenia uznesenia a argumentovala, že z jeho obsahu žiadnym spôsobom nevyplýva, na základe akej skutočnosti dospel súd k záveru, že matka maloletého porušuje súdne rozhodnutie 6P/2/2015-38 zo dňa 25.06.2015. Zo záverov súdu žiadnym spôsobom nevyplýva, aké povinnosti, resp. akým spôsobom matka maloletého porušila uvedené rozhodnutie súdu. Vzhľadom na uvedené považuje odvolateľka predmetné uznesenie v tejto časti za nepreskúmateľné, nedostatočné a bez dostatočnej argumentácie, bez ktorej sa ako účastník konania nemá možnosť kvalifikovane vyjadriť. Rovnako nemožno zistiť, ako súd dospel k záveru, že konanie otca súd nepovažuje za porušenie, resp. nerešpektovanie súdneho rozhodnutia. Súd sa v tomto prípade nedostatočne vypořiadal s podstatnými argumentmi účastníkov konania a nedostatočne zistil skutkový stav. V odôvodnení uznesenia sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nezaoberal argumentáciou matky, na základe ktorej navrhovala, aby súd vyzval otca maloletého, aby rešpektoval právoplatného rozhodnutie súdu a dobrovoľne sa podrobil jeho plneniu a preto považuje matka odôvodnenie uznesenia za nezákonné, nedostatočné a nepreskúmateľné. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti matka maloletého dieťaťa navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že považuje napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za správne, dôvodné, zákonné a odôvodnenie uznesenia je dostatočné a preskúmateľné, pretože súd sa v odôvodnení venoval len podstatným faktom a svoj postup chronologicky zoradil vo svojom odôvodnení. Odôvodnenie uznesenia je stručné, jasné a zrozumiteľné. Súd prvej inštancie podľa názoru otca správne a dostatočne zistil skutkový stav a tento po právnej stránke správne posúdil. Podané odvolanie matky otec maloletého považuje len za účelovo vykonštruovaný pohľad matky na aktuálne rozhodnutie vo veci bez schopnosti matky prijať aj dôkazy a argumenty otca a bez schopnosti zaujať k celej prejednávanej veci objektívny postoj a prijať závery súdu uvedené v napadnutom uznesení. Otec uviedol, že má za to, že v danom prípade, nie sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) CSP a tiež nie je dôvodné tvrdenie matky uvedené na konci jej odvolania, že súd sa nedostatočne vypořiadal s podstatnými argumentmi účastníkov konania a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Všeobecne platí, že návrh na výkon rozhodnutia súd zamietne vtedy, ak nedôjde k porušeniu povinnosti uloženej rozhodnutím, alebo ak k jej porušeniu došlo ale z objektívnych príčin. Otec dieťaťa má za to, že v danom prípade súd postupoval správne, pretože v konaní skúmal naplnenie, resp. nenaplnenie podmienok na nariadenie výkonu a svojím procesným postupom žiadnej strane neznemožnil, aby uskutočňovala svoje procesné práva. Matka vo svojom odvolaní poukazuje na § 365 ods. 1 písm. e) CSP, avšak už nekonkretizuje, ktoré navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, podľa nej súd nevykonal. Taktiež odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP neobstoí, pretože skutkové a právne závery súdu prvej inštancie vyplývajú z dostatočne vykonaného dokazovania a šetrenia pomerov

v danej veci, čo vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré súd vykonal týmito úkonmi: - oboznámením sa s návrhom matky /odsek 1 odôvodnenia uznesenia/, - oboznámením sa s vyjadrením otca /odsek 2 odôvodnenia uznesenia/, sms komunikáciou rodičov, - dotazovaním ÚPSVaR Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, - súd sa taktiež oboznámil s konaním sp. zn. 27P/42/2019 /odsek 4 odôvodnenia rozhodnutia/, - súd dôkladne preskúmal návrh matky a rozhodnutie zo dňa 4.3.2011 č.k. 8P/167/2010, ktorým rozhodnutím bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca a tiež sa oboznámil s konaním 6P/2/2015, ktoré bolo skončené rozhodnutím zo dňa 25.6.2015, ktorým mala matka upravený styk so synom a ktorého výkonu sa domáha /odsek 8 odôvodnenia uznesenia/. Otec maloletého má za to, že týmto postupom bolo jednoznačne preukázané, čo viedlo prvoinštančný súd k záveru, že návrh matky na výkon rozhodnutia zamietol - v odseku 9 odôvodnenia uznesenia je jednoznačne uvedené, že konanie otca súd na základe zistených skutočností nepovažuje za porušenie respektíve nerešpektovanie súdneho rozhodnutia, práve naopak matka maloletého sama porušuje vyššie uvedené súdne rozhodnutie. Súd podľa názoru otca dospel na základe vykonaných dôkazov v konaní k správnym skutkovým zisteniam, na základe ktorých potom vo veci rozhodol.

3.1. Otec dieťaťa ďalej vo vyjadrení k odvolaniu matky poznamenal, že matka síce podala odvolanie, ale neuviedla v ňom žiadny relevantný dôkaz, ktorým by preukázala, že súdne rozhodnutie ona sama neporušuje, neuviedla nič, čo by malo preukazovať, že súd v danej veci pri rozhodnutí pochybil a vykonané dôkazy zle vyhodnotil a neuviedla ani to, čo podľa nej súd nedostatočne zistil. Má za to, že žiadne dôvody uvádzané matkou v podanom odvolaní nemôžu nijako zmeniť správne skutkové zistenia a právne závery súdu prvej inštancie. Otec má za to, že v danom prípade nemohol súd nariadiť výkon, keďže zo šetrenia súdu bolo jednoznačne preukázané, že sama matka nerešpektuje rozhodnutie, ktorého výkonu sa domáha a otec toto rozhodnutie nijakým spôsobom neporušoval, t.j. rešpektoval ho. Vzhľadom na uvedené skutočnosti otec maloletého dieťaťa navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. Zároveň navrhuje, aby mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

4. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu matky len v stručnosti uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom. Má za to, že okresný súd rozhodol v záujme maloletého dieťaťa.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku - ďalej „CMP“ a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP, ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa ustanovenia § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

7. Podľa ustanovenia § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

8. Podľa ustanovenia § 376 ods. 1 a 2 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

9. Podľa ustanovenia § 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej „vyhláška“), táto vyhláška upravuje podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých.

10. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 vyhlášky, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

11. Štvrtá časť Civilného mimosporového poriadku, upravujúca výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, obsahuje osobitné ustanovenia týkajúce sa postupu súdu v konaní o výkon právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých detí. V zmysle horecítovanej právnej úpravy, § 376 ods. 1 a 2 CMP, je zrejmé, že súd nariadi výkon rozhodnutia za predpokladu, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým je súdneho rozhodnutie. Podrobnosti postupu súdu upravuje horecítovaná vyhláška, ktorá vo svojom ustanovení § 3 ods. 1 zdôrazňuje povinnosť súdu po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu, ešte pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťovať, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu súdu.

12. Matka v návrhu na výkon rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 6P/2/2015-38 zo dňa 25.06.2015 tvrdila, že otec nerešpektoval právoplatné rozhodnutie súdu a dobrovoľne sa nepodrobil jeho plneniu a to dieťa na styk s matkou riadne pripraviť a styk matky s dieťaťom umožniť. Aj keď po preskúmaní odvolaním napadnutého uznesenia z hľadiska dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie dospel k záveru o zamietnutí návrhu matky na výkon rozhodnutia, je nutné do istej miery pripustiť dôvodnosť námietky, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je zdôvodnené stručne, bez rozsiahlejšej právnej argumentácie, avšak vzhľadom na obsah odôvodnenia v jeho súhrne, kde súd konštatoval skutočnosti, ktoré mu vyplynuli jednak z vyjadrenia otca dieťaťa, no čo je podstatné, ktoré vyplynuli aj so správy kolízneho opatrovníka o tom, že matka nevidela maloletého 4 a pol roka, zaujímala sa o neho prostredníctvom telefonického rozhovoru len sporadicky a nepravidelne asi jedenkrát za štyri mesiace, v dôsledku čoho maloletý nechcel komunikovať s matkou ani sa s ňou stretávať, ako aj z ďalších skutočností, ktoré súd v dôvodoch uznesenia konštatoval, sú bez pochyb zrejme skutočnosti, pre ktoré súd nepovažoval za nutné v danej veci nariadovať výkon súdneho rozhodnutia, pretože nebolo preukázané, že by otec právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu nerešpektoval. Zo zistených skutočností vyplynul opak a to, že po poslednom styku matky s maloletým R. v januári 2015, kedy ďalší styk maloletého s matkou mal prebiehať vo februári 2015, mal otec s matkou dohodnuté dva termíny stretnutí so synom, na ktoré sa však matka nedostavila bez udania dôvodu. Otec uviedol, že matka neplatila na dieťa výživné a má exekučný príkaz. Od roku 2016 otec dieťa pripravoval na styk s matkou pravidelne, ale matka zakaždým neprišla. Odvolací súd konštatuje z obsahu spisu, že tieto tvrdenia otca potvrdzujú fotokópie SMS správ komunikácie medzi matkou a otcom z dní 20.04.2019, 10.09.2019, 21.09.2019, 25.09.2019, 26.09.2019, z ktorých vyplýva, že otec nielenže umožňoval matke stretnutie so synom v súdom stanovených časoch, ale matke vychádzal v ústrety a dohadoval si s ňu aj náhradné termíny, ktorým sa iniciatívne prispôboval, avšak vo všetkých prípadoch matka na stretnutia neprišla, či už s uvedením dôvodu že je odcestovaná, je v zahraničí, prípadne napriek predošlej dohode aj bez udania akéhokoľvek dôvodu, len stručne, že nepriđe (č. l. 20- 21 spisu).

13. Taktiež vo vyjadrení k návrhu matky otec uviedol, že matka neprišla za dieťaťom ani 29.09.2019 a prvé stretnutie matky s dieťaťom sa uskutočnilo až dňa 20.10.2019 v trvaní cca hodinu. Otec popísal stretnutie matky s dieťaťom tak, že syn matke na začiatku vykal, bočil od nej, komunikácia bola po celú dobu veľmi formálna, syn jej len jednoduchými vetami odpovedal na jej otázky, necítil sa v jej prítomnosti dobre, s výsledkom, že celé stretnutie syna dosť rozrušilo. Stretnutie sa uskutočnilo v kaviarni aj za prítomnosti otca a otec musel matku niekoľkokrát upozorniť na jej nevhodné správanie v prítomnosti syna - matka používala v jej verbálnom prejave často vulgarizmy. Vzťah medzi matkou a synom je nefunkčný a matka veľmi nevhodným spôsobom vyvíja na syna nátlak. Taktiež stretnutie matky s dieťaťom, ktoré sa uskutočnilo dňa 2.11.2019 neprebiehalo z hľadiska záujmov dieťaťa ideálne. Podľa vyjadrenia a popisu otca matka prišla o 11.35.h a odišla o 13.50.h - počas prechádzky syn bočil od matky, matka bola zase v prítomnosti maloletého vulgárna, matka bola veľmi nervózna a podráždená, nakoľko sama vidí, že syn ju odmieta. Matka namiesto toho, aby sa snažila vytvoriť priateľskú atmosféru, syna a otca zastrašuje vetami, že na súd zavolá televíziu a obaja uvidia synovi začala rozprávať, že otec jej ho ukradol ešte kým bol maličký - syna to veľmi rozrušilo a pomaly so slzami v očiach jej povedal, že toto počúvať nebude a rozbehol sa za kamarátom, ktorého zbadal a začal sa s ním hrať. Matka neustále zvyšovala hlas. Počas rozhovoru s otcom niekoľkokrát spomenula, že v najbližších dňoch plánuje opustiť SR, že má ponuku do UK a zvažuje ešte Prahu (č. l. 28 spisu). Následne otec oznámil súdu, že matka na ďalšie stretnutia dňa 16.11.2019, ani 17.11.2019, opätovne neprišla, hoci dieťa bolo na stretnutie s matkou pripravené.

14. Odvolací súd konštatuje, že matka napokon v konaní ani sama nepopierala skutočnosť, že dieťa vyše 4,5 roka nevidela. V dôsledku tejto skutočnosti je potom aj pochopiteľné a prirodzené, že vzťah medzi

dieťaťom a matkou sa nevybudoval, keďže nemal časový priestor, dieťa matku prakticky nepozná, nemá k nej vybudované žiadne citové a emocionálne väzby a skôr ju odmieta ako cudzieho človeka, čomu však matka nenapomáha, pokiaľ uvedené skutočnosti nerešpektuje ako prirodzený dôsledok situácie, ktorú sama navodila a spôsobila citové odlúčenie dieťaťa v dôsledku neprítomnosti matky v jeho živote. Je práve na matke, aby akceptovala spočiatku možno odmietavý postoj dieťaťa k nej a chápala ho a ako milujúca matka pristupovala k dieťaťu citlivo, postupne s ním nadväzovala a upevňovala citové a emocionálne väzby, ktoré sa pretrhli v dôsledku neprítomnosti matky v živote dieťaťa. V súčasnosti však odvolaciemu súdu z obsahu spisu vyplývajú skutočnosti, ktoré svedčia skôr o opaku a to, že matka nepristupuje k obnoveniu jej vzťahu s dieťaťom dostatočne citlivo, tolerantne a s pochopením. Zásadné je aj to, že stretnutia v súčasnosti tak, ako prebiehali, dieťaťu skôr ubližovali a neprimerane ho citovo rozrušovali, až stresovali, čo rozhodne nie je v záujme maloletého dieťaťa. Už pred rozhodnutím súdu otec avizoval, že s dieťaťom vyhľadal psychologickú pomoc a dieťa je v odbornej starostlivosti PhDr. Brašeňovej, pričom zaslal súdu ako listinný dôkaz aj správu o psychologickom vyšetrení dieťaťa v Ambulancii klinickej psychologičky PhDr. Soni Brašeňovej zo dňa 15.11.2019, z ktorého obsahu vyplýva, že dieťa má narušenú psychiku - v teste úzkostlivosti a depresie maloletý vykazuje až 83 %, jeho želaním je, aby sa nemusel stretávať s matkou a psychologička vyjadrila záver, že ide o sekundárnu neurotizáciu dieťaťa vyplývajúcu z emocionálnej záťaže dieťaťa pri riešení vzťahov.

15. Ďalšou zásadnou skutočnosťou, ktorá vyplynula z obsahu spisu a bola súdu oznámená po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie, je avizovanie zhoršovania zdravotného a psychického stavu dieťaťa (č. l. 47 spisu). Ako listinný dôkaz otec predložil ďalšiu, aktuálnu správu z psychologického vyšetrenia dieťaťa zo dňa 4. 12. 2019, z obsahu ktorej vyplýva, že od posledného sedenia sa stav dieťaťa zhoršil, nakoľko došlo opäť k traumatickej situácii v súvislosti so stretnutím dieťaťa s matkou, ktorá nedodržala určenú hodinu (10. 00) a prišla až o 13. 00 hod. s komentárom, že do tretej má ešte svoj čas. Podľa informácie otca bolo dieťa vystresované v očakávaní a následne odmietlo ísť s matkou. Ďalším traumatickým zážitkom bolo privolanie polície matkou. Psychologička konštatovala, že tento stav bol spúšťačom ďalšieho silného traumatického prežitku dieťaťa. Dieťa je permanentne v stresovom nastavení pri téme o matke. Počas explorácie uvádza, že sa s ňou nechce stretávať. Bojí sa, že by ho uniesla. V komunikácii s ňou sa necíti dobre. Je preňho obsahovo prázdna s častým používaním vulgarizmov. Pri realizovaných stretnutiach od augusta, keď bol s ňou, boli v reštaurácii, kde odmietol čokoľvek a znášal vzájomnú komunikáciu. Zásadné je, že z uvedenej aktuálnej psychologičkej správy vyplýva záver odborníčky v oblasti psychológie, že vzhľadom k tomu, že sa jedná o inteligentné, vnímavé dieťa, ktoré dostatočne zhodnocuje svoje potreby i vzhľadom na svoj vek, nedoporučuje jeho ďalšiu traumatizáciu, ktorá vychádza z núteného stretávania sa s matkou (č. l. 48 spisu).

16. Všetky uvedené skutočnosti vo svojom súhrne potom nasvedčujú správnosti záverov súdu prvej inštancie o tom, že je to práve matka, ktorá nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, ktorým bol upravený jej styk s maloletým dieťaťom, dožaduje sa kontaktu s dieťaťom svojvoľne, nepravidelne, aj mimo súdom vymedzeného času a aj napriek tomu, že otec jej dodatočné termíny, prípadne náhradné termíny umožňuje a vychádza jej v ústrety, matka nevyužíva ani tieto náhradné termíny a svojvoľne či už s uvedením dôvodu, prípadne bez uvedenia dôvodu, na stretnutia s maloletým dieťaťom nepríde. Uvedené je zrejmé aj z okolností, že napriek tomu, že matka podala návrh na výkon rozhodnutia dňa 28. 8. 2019, skutočne však (z dôvodov na strane matky) ku prvému stretnutiu s dieťaťom došlo až dňa 20. 10. 2019 aj to len v rozsahu jednej hodiny (napriek súdom v oveľa väčšom rozsahu vymedzenému času). Taktiež aj dňa 2. 11. 2019, kedy došlo k ďalšiemu stretnutiu matky s dieťaťom, matka prišla na stretnutie v iných časových rozsahoch a odišla skôr, ako je vymedzené v súdnom rozhodnutí. Ako ďalší dôvod je relevantná tá skutočnosť, že následne, pokiaľ malo dôjsť k ďalšiemu stretnutiu matky s dieťaťom dňa 16. 11. 2019 a 17. 11. 2019, matka na stretnutia neprišla. Taktiež aj zo správy psychologičky zo dňa 4. 12. 2019 vyplýva, že matka traumatizovala dieťa svojim nezodpovedným prístupom k výkonu styku s dieťaťom, keď nerešpektovala súdom určenú hodinu o 10.00 hod. a na stretnutie s dieťaťom prišla až so značným časovým odstupom o 13. 00 hod. s tým, že dieťa bolo vystresované v očakávaní. Je tak pochopiteľné, že pokiaľ matka prišla so značným oneskorením, dieťa už odmietlo s matkou ísť. Ďalšou traumatizujúcou skutočnosťou bola nevhodná a necitlivá reakcia matky, ktorá privolala políciu s tým, že ako odvolací súd už vyššie uviedol, situácia a pochopiteľné psychické rozpoloženie dieťaťa, ktoré niekoľko hodín strávilo v napätom očakávaní stretnutia s matkou, vyžadovalo práve opačný prístup matky s plným pochopením, citlivo a bez nátlaku. Súčasný postoj matky k výkonu jej práva vyplývajúceho z právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia spôsobuje nežiaducu traumatizáciu psychického stavu dieťaťa, čo nie je v žiadnom prípade vhodné.

17. Skutočnosťou je, že odvolací súd nemal preukázané, že by to bol práve otec, ako povinný z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ktorý by nerešpektoval toto rozhodnutie, nepodrobil sa mu, dieťa na styk s matkou riadne nepripravoval a styk matky s dieťaťom neumožňoval a boli by tak naplnené zákonné predpoklady pre nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia, ako to má na mysli a predpokladá zákonné ustanovenie § 376 ods. 1 CMP. Pokiaľ z ustanovenie § 3 ods. 1 vyhlášky vyplýva povinnosť súdu pred samotným nariadením výkonu rozhodnutia zisťovať, či skutočne povinný sa dobrovoľne nepodrobuje rozhodnutiu súdu, odvolací súd konštatuje, že súd mal zo všetkých tvrdených aj preukázaných skutočností dostatočne osvedčený záver, že predpoklady na nariadenie núteného výkonu súdneho rozhodnutia v danej veci naplnené neboli. Odvolací súd napokon s dôrazom konštatuje, že práve nútený výkon súdneho rozhodnutia by maloletého ešte viac traumatizoval, čo rozhodne nie je v záujme maloletého dieťaťa. Súd v prvom rade musí prihliadať na najlepší záujem dieťaťa a je práve na matke, aby pristupovala k výkonu svojho oprávnenia stretávať sa s dieťaťom maximálne obozretné, citlivo a s pochopením vzhľadom na vek dieťaťa a najmä vzhľadom na skutočnosť, že v dôsledku jej absencie v živote dieťaťa po dobu viac ako 4,5 roka, ktoré roky boli práve dôležité z hľadiska vybudovania si vzťahov a emocionálnych a citových väzieb dieťaťa k rodičovi, dieťa aktuálne má skôr obozretný a odmietavý postoj, ktorý ona môže svojim citlivým prístupom postupne odstrániť a dieťa si získať a opätovne vybudovať vzájomné hlboké a plnohodnotné vzťahy.

18. Okresný súd tak postupoval správne a v súlade s ustanoveniami § 376 ods. 1 CMP, v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 vyhlášky, keď v danej veci nenariadil výkon rozhodnutia, nakoľko neboli preukázané zákonné predpoklady pre nútený výkon súdneho rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

19. Otec maloletého dieťaťa, zastúpený v konaní splnomocnenou právnou zástupkyňou, si v konaní uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

20. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon v nasledujúcich ustanoveniach neupravuje inak. O povinnosti nahradit' trovy konania (pokiaľ nejde o trovy konania štátu) rozhoduje súd len na návrh oprávneného účastníka (§ 57 CMP). Odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania podľa ustanovenia § 52 CMP v súlade so všeobecnou zásadou náhrady trov konania v mimosporovom procese. Odvolací súd vzhľadom na charakter daného konania - ktorým je konanie starostlivosti súdu o maloleté dieťa, považuje za spravodlivé, aby si každý z rodičov znášal vlastné trovy odvolacieho konania sám a preto výrokom II. tohto uznesenia vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).